

[AM2021.06.04B]

Retten i Esbjergs DOM - 4. juni 2021 - 10-1834/2021 - 3300-72303-00005-20

Anklagemyndigheden mod T , født maj 1972

- arrestantsag -

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 21. april 2021. Sagen har været foretaget i retsmøder den 28. maj 2021, den 1. juni 2021 og i dag.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 216, stk. 2, jf. § 225, voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje af barn under 12 år,

ved i perioden fra 2017 til den 9. juni 2020 på adressen Adresse1 i By1 , adskillige gange i forbindelse med månedlige pasninger med overnatning, at have skaffet sig andet seksuelt forhold end samleje med F1 , født februar 2011, idet tiltalte samtlige gange indførte sine fingre i hendes skede og førte dem frem og tilbage, ligesom han gned sin penis mod hendes blottede numse,

2.

straffelovens § 216, stk. 1 (dagældende § 216, stk. 1, nr. 2), jf. § 225, voldtægt ved andet seksuelt forhold end samleje,

ved den 11. juni 2020 om morgenen på adressen Adresse1 i By1 , at have skaffet sig andet seksuelt forhold end samleje med F2 , født marts 2005, der ikke havde samtykket heri og befandt sig i en situation, i hvilken hun var ude af stand til at modsætte sig handlingen, idet F2 lå nøgen i en sofa, alene omsvøbt af en dyne, hvorefter tiltalte tog fat i hendes fod og skubbede hendes ben til side og indførte sine fingre i hendes skede og førte dem frem og tilbage, uden hun kunne nå at reagere, ligesom F2 gik i panik og blev fysisk lammet, hvorefter tiltalte fortsatte sit forehavende i ikke under 5 minutter.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte dømmes efter anklageskriftet, dog med den begrænsning i forhold 1, at begyndelsesperioden alene har været fra december 2018. Anklagemyndigheden har påstået tiltalte straffet med fængsel i 3 år.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte indtil videre meddeles forbud mod uden politiets tilladelse at lade børn under 18 år tage ophold i sin bolig eller selv tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under 18 år (boligforbud), og at modtage besøg af børn under 18 år, der ikke er ledsaget af en voksen (besøgsforbud), jf. straffelovens § 236, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, jf. stk. 4.

De angivne forurettede, F1 og F2, har begge, via deres bistandsadvokat, i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2, nedlagt påstand om, at tiltalte skal betale godtgørelse for tort til dem, således at F1 har nedlagt påstand om et beløb på ikke under 75.000 kr. og F2 har nedlagt påstand om et beløb på ikke under 50.000 kr., begge med procesrente fra den 28. juni 2021.

De har begge i enhver henseende taget forbehold om at kræve yderligere erstatning, herunder omkostninger til psykologbehandling, tab af erhvervsevne samt varigt mén mv.

Tiltalte har i forhold 1 nægtet sig skyldig i andet seksuelt forhold end samleje, men har erkendt sig skyldig i blufærdighedskrænkelse, jf. straffelovens § 232, ved flere gange at have berørt F1 på hendes kønsdel. Han har i forholdets sidste led om at have gnedet sin penis mod F1's blottede numse nægtet sig skyldig.

Han har nægtet sig skyldig i forhold 2.

Han har påstået frifindelse både over for påstanden om boligforbud og påstanden om besøgsforbud, subsidiært at forbuddene gives med tidsbegrænsning.

Over for erstatningspåstandene har tiltalte vedrørende forhold 1 anerkendt erstatningspligten, men ikke erstatningsstørrelsen, mens han vedrørende forhold 2 har bestridt såvel erstatningspligten som erstatningsstørrelsen.

Forsvareren har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang. Ved evt. domfældelse efter tiltalen bør tiltalte i det højeste straffes med fængsel i 2 år.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne V1, V2 og V3.

Der er endvidere alle for lukkede døre afspillet videoafhøringer, jf. retsplejelovens § 745 e, af F1, F2 og V4.

[FORKLARINGER UDELDAT]

Det fremgår af en retsmedicinsk personundersøgelseserklæring af 15. juni 2020 fra Retsmedicinsk Institut, Syddansk Universitet, at F2 var blevet lægeundersøgt den 11. juni 2020 fra kl. 19.00. Der blev fundet en frisk læsion i form af en lille bristning bagtil ved skedeåbningen. Læsionen har kunnet være opstået for tidspunktet for det oplyste passerede, og læsionen kunne skyldes indføring eller forsøg herpå af en finger, en erigeret penis eller en anden genstand i skeden.

Det er videre anført i erklæringen, at F2 ikke fysisk fremstod alderssvarende udviklet. Der var forsinket pubertet, og hun fremstod mentalt umoden. Hun led af NF1 (Recklinghausen),

Det fremgår af en retsmedicinsk personundersøgelseserklæring af ligeledes 15. juni 2020 fra Retsmedicinsk Institut, Syddansk Universitet, at F1 var blevet lægeundersøgt den 12. juni 2020 fra kl. 16.30. Der blev fundet rødme af slimhinden på hymen og de små kønslæbers inderside. Hymen var sejlformet, glat og intakt. Det er videre anført, at samleje eller anden penetration ikke altid foretager læsion af kønsdelene, og at eventuelle læsioner vil kunne hele op uden at efterlade blivende forandringer. Befølinger medfører sædvanligvis ingen blivende forandringer.

Det fremgår af en retspsykiatrisk erklæring af 1. oktober 2020, at tiltalte er fundet omfattet af den i straffelovens § 69 omhandlede personkreds, men at man i givet fald ikke kan anbefale andet end straf med henblik på imødegåelse af ny ligeartet kriminalitet.

Tiltalte er tidligere straffet ved Østre Landsrets anke dom af 20. januar 2005, hvorved tiltalte blev straffet med fængsel i 6 måneder for overtrædelse af straffelovens dagældende § 224, jf. § 222, stk. 2, jf. § 223, stk. 1, for nærmere angivet seksuelle overgreb mod et barn.

Tiltalte har været frihedsberøvet siden den 11. juni 2020 (SS 2941/20).

Rettenns begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Vedrørende forhold 1:

Tiltalte har nægtet sig skyldig i andet seksuelt forhold end samleje, men har for så vidt angår forholdets første led erkendt sig skyldig i blufærdighedskrænkelser, jf. straffelovens § 232, ved flere gange at have berørt F1 på hendes kønsdel. Han har nærmere forklaret, at han flere gange har rørt hende mellem benene. Han ved ikke, hvor mange gange, det er sket, men det har været for mange gange og mere end 2 gange. Ud af 4-5 overnatninger har der nok været 1-2 overnatninger, hvor det ikke er sket.

Den første gang berørte han alene F1's kønsdel uden på hendes underbukser, mens det de andre gange var inde under underbukserne.

Retten finder det imidlertid bevist, at tiltalte er skyldig i et videre omfang end erkendt, jf. herved bemærkningerne nedenfor.

Efter F1's betroelse til sin mor, V1, jf. dennes vidneforklaring, og efter videoafhøringen af F1, hvor hun, der er trykket ved at skulle fortælle om det passerede i forhold til tiltalte, findes at have afgivet en troværdig forklaring, finder retten det bevist, at tiltalte har gjort sig skyldig i andet seksuelt forhold end samleje med F1, jf. straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 2, ved en række gange at have indført i hvert fald én finger i F1's skede og ført den frem og tilbage, samt at han ved disse lejligheder tillige har gnedet sin penis mod F1's blottede numse. Det anførte støttes tillige af F1's oplysning under bilturen med V2 og V3 i forbindelse med naturlegepladsturen, jf. vidneforklaringerne fra V2 og V3, samt af at tiltalte også i forhold til F1's halvsøster, F2, har begået et seksuelt overgreb med en finger i skeden, jf. nærmere nedenfor under forhold 2.

Såvel den tidsmæssige periode som antallet af gange som tiltalte har forbrudt sig mod F1 som anført findes at være behæftet med usikkerhed. F1 har flere gange forklaret, at det skete første gang, da hun var 8 år, hvilket hun blev i februar 2019. Om antallet af overnatninger findes det efter tiltaltes, V1's og F1's forklaringer at kunne lægges til grund, at tiltalte ca. en gang om måneden passede et eller flere af V1's børn.

Efter det anførte finder retten det herefter bevist, at tiltalte inden for en periode i perioden fra februar 2019 til juni 2020 adskillige gange seksuelt har forbrudt sig mod F1 som anført.

Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at der ikke forud for den 11. juni 2020 var noget at mærke på F1, men denne omstændighed findes ikke at kunne føre til et andet resultat. Det bemærkes herved, at V1 har forklaret, at tiltalte var lidt af en legeonkel for børnene, som f.eks. gad at spille wii med dem, og at børnene syntes, at han var sjov. Endvidere har F1 forklaret, at hun ikke fortalte noget, fordi hun ikke måtte, da tiltalte så ville ryge i fængsel, ligesom tiltalte har forklaret, at han den første gang sagde, at det var forkert og forbudt, og at han kunne komme i fængsel for det.

Med de anførte begrænsninger findes det herefter bevist, at tiltalte er skyldig.

Vedrørende forhold 2:

Det bemærkes, at tiltalte efter sin forklaring faktisk har erkendt at have ført en finger ind i F2's skede og ført den frem og tilbage i skeden. Han ved ikke, hvor længe han havde fingeren oppe i skeden. Det var sket, mens F2 sad nøgen i sofaen med en dyne om sig, som følge af at hun havde været i bad, og at hun herefter ville have al sit tøj, herunder undertøj, til vask. De så en film. F2 strakte sine ben ud og lagde dem hen over tiltaltes lår. Tiltalte begyndte herefter at nusse F2 på skinnebenet, hvilket efterhånden udviklede sig til fingeren i skeden. Han havde mange gange under forløbet sagt til F2, at hun skulle sige, hvis hun ikke ville have det, men hun sagde ikke noget. Hun spredte benene, var våd og fugtig og var blevet "tændt". Hun lavede små bevægelser og skød sit underliv frem mod hans hånd. Hun sagde ikke, at hun havde lyst, men hun virkede hele vejen igennem som om, at hun var med på det, og at det skete med hendes accept. Han

tolkede hendes adfærd som en invitation, og det var ikke hans opfattelse, at hun var gået i panik. Han opfattede F2 som en alderssvarende 15 årig.

Tiltalte har under hovedforhandlingen forklaret, at episoden skete den 10. juni 2020 om aftenen. Han forklarede imidlertid under såvel grundlovsforhøret den 12. juni 2020 som under et retsmøde den 31. juli 2020 i grundlovsforhørssagen, at episoden fandt sted den 11. juni 2020 om morgenen. F2 har både ved videoafhøringerne af hende den 19. juni 2020 og den 16. september 2020 forklaret, at den seksuelle episode med tiltalte fandt sted den 11. juni 2020 om morgenen, og V1 har forklaret, at F2, da hun den 11. juni 2020 fortalte V1, at tiltalte havde gjort noget ved F2, sagde at det var sket om morgenen den pågældende dag. Efter det anførte er det ubetænkeligt at lægge til grund, at episoden skete den 11. juni 2020 om morgenen og ikke som af tiltalte forklaret den 10. juni 2020 om aftenen.

Det har i sig selv formodningen mod sig, at en 15-årig pige frivilligt vil indlade sig i et seksuelt forhold som beskrevet med en 48 årig mand, som var en ven af familien, herunder således at han blev brugt til børnepasning af F2 og hendes søskende.

Hertil kommer, at det efter den retsmedicinske personundersøgelseserklæring af F2 og efter V1's forklaring kan lægges til grund, at F2 i juni 2020 ikke var alderssvarende udviklet, hverken fysisk eller mentalt.

Efter det anførte sammenholdt med rettens indtryk af F2 fra videoafhøringerne finder retten det helt usandsynligt, at F2 frivilligt har indladt sig på det seksuelle forhold med tiltalte som forklaret af ham, og retten finder det således ubetænkeligt at tilsidesætte hans forklaring herom.

Herefter og efter F2's forklaring under videoafhøringerne, som findes troværdige, finder vi det herefter bevist, at episoden er sket ved, at F2 og tiltalte var sammen i sofaen F2 nøgen med en dyne over sig, som følge af at hendes tøj var til vask hvorefter tiltalte tog fat i F2's fødder, bøjede hendes ben og herpå pillede ved hende i hendes underliv, således at han stak en finger op i hendes skede og førte den frem og tilbage. Tiltalte har som anført forklaret, at han ikke ved, hvor længe han havde fingeren oppe i F2's skede. F2 har ved videoafhøringen den 19. juni 2020 forklaret, at det foregik mellem 5 og 20 minutter, mens hun ved videoafhøringen den 16. september 2020 har forklaret, at hun ikke kan huske, hvor lang tid det stod på, men at det ikke var over 10 minutter, idet filmen nærmest kun lige var begyndt, da tiltalte stoppede igen. Retten finder det efter det anførte usikkert i hvor lang tid, tiltalte havde fingeren oppe i F2's skede.

F2 har forklaret, at det var ubehageligt og gjorde ondt, da tiltalte stak en finger op i hende, men at hun ikke sagde noget. Hun gik i panik og kunne ikke sige noget til ham. Hendes hjerne kunne ikke tænke og var som om, at den var lukket ned. Hun var frosset fast.

Retten finder det efter det anførte bevist, at F2 blev overrumplet af tiltalte, og at hun situationen og hendes alder og udvikling taget i betragtning befandt sig i en situation, hvor hun over for tiltalte var ude af

stand til at modsætte sig hans handling. Tiltalte måtte indse dette, og det findes ligeledes bevist, at han havde det fornødne forsæt.

Med de anførte bemærkninger og med de begrænsninger at det alene er bevist, at tiltalte indførte én finger i F2's skede, og at det ikke er bevist, at han fortsatte sit forehavende med at føre fingeren frem og tilbage i skeden i 5 minutter eller derover, findes det herefter bevist, at tiltalte er skyldig.

Strafsanktionen

Straffen fastsættes efter straffelovens § 225, jf. henholdsvis § 216, stk. 1 (tidligere stk. 1, nr. 2) og § 216, stk. 2.

Ved udmålingen af straffen må der lægges vægt på, at der er tale om andet seksuelt forhold end samleje begået over for to piger, heraf adskillige gange over en længere periode i forhold til et barn under 12 år, karakteren af forholdene, og at tiltalte, der var en ven af familien og har haft pigerne på overnatning, har misbrugt deres tillid. Endvidere er det tillige skærpende, at tiltalte omend ved endelig dom helt tilbage i 2005 er straffet for lignende kriminalitet.

Det findes vedrørende forhold 1 som anført bevist, at der har været tale om, at tiltalte adskillige gange har forbrudt sig mod F1, men der må ved strafudmålingen tages hensyn til, at det nærmere antal gange er behæftet med usikkerhed.

Straffen udmåles herefter til fængsel i 2 år og 6 måneder.

Spørgsmålet om boligforbud og besøgsforbud

Efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. stk. 3, kan boligforbud og besøgsforbud gives til tiltalte, hvis det efter karakteren af de begåede forhold og oplysningerne om tiltaltes person, herunder om tidligere kriminalitet, må antages, at der er fare for, at han vil begå en ny lovovertrædelse af lignende beskaffenhed, og at forbuddet vil være egnet til at forebygge denne fare.

Det bemærkes herved, at forhold 2 og til dels forhold 1 er begået efter den 1. januar 2020, hvor lov nr. 1425/2019 om ændring af straffeloven (forbud til dømte seksualforbrydere) trådte i kraft, hvorved der bl.a. skete den ændring, at forbudskriteriet i § straffelovens § 236, stk. 3, blev lempet.

Tiltalte er fundet skyldig i 2 seksuelle forhold af andet seksuelt forhold end samleje over for 2 piger ved flere forskellige lejligheder, og han er som anført tidligere dømt for et tilsvarende seksualforhold. Hertil kommer, at tiltalte har forklaret, at han godt vidste, at det som han gjorde mod F1 var forkert, men at han imidlertid ikke vidste, hvordan det skulle stoppe. Udover at han var chokeret og rystet over at blive anholdt, var det omvendt også en lettelse, idet det så stoppede.

Efter det anførte finder retten, at betingelserne for at give tiltalte såvel bolig- som besøgsforbud, som nærmere nedenfor anført, er opfyldt.

Med hensyn til forbuddenes varighed bemærkes, at det efter den nævnte lovændring, i modsætning til tidligere, nu er udgangspunktet, at forbud gives uden tidsbegrænsning. Der findes ikke at være grundlag for at fravige dette udgangspunkt, og forbuddene gives herefter indtil videre.

Erstatningsspørgsmålet

Retsformanden bemærker, at begge pigerne efter karakteren af forholdene bør tillægges tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 2. Forholdene har alle været begået efter den 1. april 2018 med virkning fra hvilken dato erstatningsansvarslovens § 26, stk. 2 ved lov 140/2018 blev ændret, og hvorved der blev tilsigtet en generel forhøjelse af tortgodtgørelsesniveauet for seksuelle krænkelser med 1/3 i forhold til det tidligere niveau.

F2 har været udsat for et enkelt forhold, mens F1's har været udsat for det adskillige gange.

Tortgodtgørelsen til F1 udmåles til 45.000 kr., mens den til F2 udmåles til 25.000 kr., begge med forrentning med procesrente fra den 28. juni 2021.

Med hensyn til baggrunden for statskassens andel af forsvarerbetalingen henvises til retsbogen for i dag.

Thi kendes for ret

Tiltalte T straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder.

Tiltalte gives indtil videre forbud mod

- uden politiets tilladelse at lade børn under 18 år tage ophold i sin bolig eller selv tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under 18 år (boligforbud),
- at modtage besøg af børn under 18 år, der ikke er ledsaget af en voksen (besøgsforbud).

Tiltalte skal inden 14 dage til F1 betale 45.000 kr., og inden samme frist til F2 betale 25.000 kr., begge med procesrente fra den 28. juni 2021 og begge c/o advokat Birgit Østergaard Nielsen, Kræmmergade 7, 1, 6800 Varde.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, dog således at statskassen skal betale 1.360 kr. med tillæg af moms af forsvarersalæret.

Ole Petersen

dommer